

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumerează și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cultura maghiară „provocată”.

Presa din solda maghiară, ori-cât s'ar fi dorit să vorbească numai din înălțime către și despre Români, nu se poate să nu simtă, că rău au făcut ceea ce au făcut „băieții” din Cluj. Conștiința națională ca și cea individuală nu se poate suprima cu una cu două. De multe-ori când umblă cineva să o ascundă mai tare și mai cu măiestrie, atunci e mai elocventă și atunci pare-că vocea îi e mai înaltă și mai ascuțită.

„Pester Lloyd”, „Nemzet”, „Pesti Napló”, „N. P. Journal” și altele, îndată ce au aflat despre cele întâmplate în Cluj, s'au apucat să netească, să justifice purtarea „băieților”. N'au fost cu toate acestea și nu vor fi în stare de a suprima cu totul vocea conștiinței naționale maghiare. Împregiurarea, că „băieții” sunt, care au să poarte păcatele tumulturilor de pe stradele Clujului din 26 Februarie a. c., demonstrează până la evidentă, că nici lor nu le place ce s'a făcut. Mai mult. Nu credem că greșim, dacă șicim, că și sumuțătorilor din Cluj nu le mai convine „vitejia” din 14/26 Februarie. Și lor li-se pare prea ordinară. De aceea caută tot odiul pasiunii, căreia, așa pe negândite, 'i-s'a fost dat frâu prea mare, să-l prăvălească asupra „băieților”.

Conștiința muștrătoare însă nu se mulțumesc a se ascunde numai în dosul „băieților”. Dinsă ia și pe Români în contribuțiune, și încă pe toți Români din monarhia austro-ungară și din regatul vecin al României.

Din cauza aceasta și argumentează presa maghiară ciudat de tot, când pune vina pe Români și-i face responsabili de cele ce s'au întâmplat în Cluj.

„Pentru toată lumea aceasta”, dice organul cel mai înțelept al guvernului, „Pester Lloyd”, „... nu sciau ei, Români, că în acest oraș (în Cluj) residează reuniunea de cultură maghiară din Ardeal? Nu sciau ei, că în acest oraș poporațiunea ungurească și covârșitoare? Nu aveau ei cunoștință, că aproape toată tinerimea maghiară din Ardeal se află în școlile medii și înalte în Cluj?”

În adevăr, dacă n'avea să potrivească dicționarul: gura păcătoșului adevăr grăsește, în cazul de față este de aplicat de minune.

Care va să dică, unde residează reuniunea de cultură maghiară, Români n'au ce să caute, pentru-că li-se sparg capetele și geamurile la ferestri. Frumos testimoniu pentru cultura maghiară! De altă parte poporațiunea covârșitoare un-

gurească dă drept „băieților”, care residează alături de reuniunea de cultură de a-și bate joc de cetățenii, care se înfrunesc pentru exercitarea unui drept constituțional, și a-i ataca în averea și sănătatea lor.

Ceea ce pune vîrf la toate este că primul organ al guvernului ungurec pentru străinătate, în rîvna sa cea mare de a se arăta împăcat în conștiința sa cu cele ce au comis „băieții” în Cluj, mai face Românilor și imputarea, că trebuiau să știe, că în Cluj se află concentrată aproape toată tinerimea maghiară din Ardeal în școlile medii și înalte din Cluj.

Și în adevăr acesta e un moment, care nu trebuie scăpat din vedere.

Viitorul lumii inteligente maghiare, concentrat în rezidența covârșitoare ungurească a reuniunii maghiare de cultură, primesc în special un atentat foarte măgulitor. „Pester Lloyd”, într'un mod mai acoperit, poate-că vrea să ne spună și nouă și lumii, că acești din urmă sunt „băieții”, care, saturați de cultură covârșitoare, află cu cale a sparge geamuri și capete, când sentimentul „patriotic” din „Kolozsvar”, „Erdelyi Híradó” și „Ellenzék” ti sumuță asupra cuiva.

Nu. Organul oficios vrea să justifice. Justificarea lui însă mai mult agravează.

Și în alte orașe a mai fost poporațiune covârșitoare neromânească. Tot așa și tinerime concentrată la școlile medii și înalte, însă ceea ce s'a întâmplat în Cluj, nicăiri nu s'a mai întâmplat. Adevărat, că nicăiri nu residează reuniunea maghiară de cultură ca în Cluj.

Conștiința muștrătoare mai duce și la un alt refugiu pe domni dela presa din soldă maghiară. Impută, pentru-ce manifestațiunile nu s'au început mai curînd. Deputații intruniți în casa țerii să fi avut ocaziune de a face amendamente.

Noi credem însă, că „băieții” din rezidența reuniunii de cultură din Cluj atunci s'ar fi „indignat”, pentru-că Români nu așteaptă să vadă cum se votează proiectul. Ei puteau dice: Dar dacă casa deputaților însași nu modifica proiectul și-l adaptă precum doresc Români să se fie adaptat.

„Pester Lloyd” și „Compagnie” de sigur va crede, că a aflat peatra cea scumpă a înțelepților, cu mijlocul căreia conștiința „patriotică” se poate purifica cu totul, când aduce manifestațiunile

Românilor ungureni și ardeleni în legătură cu Liga culturală din regatul României.

Nu aduce nici un moment convingător, ci afirmă simplu, că manifestațiunile de aici s'au pornit la *mots d'ordre* din afară.

Este însă lipsă de momente convingătoare?

Nici „P. Lloyd”, nici altă foaie „patriotică” nu-și bate capul cu căutarea după momente convingătoare. Puritate de sentimentul, că puterea e pe partea lor, se mulțumesc cu afirmarea. Sînt „băieții” destui în țările ungurești, și tineri și bătrâni, care abia așteaptă să audă, să vadă ceva și merg înainte, fără să mai întrebe după momente și argumente convingătoare.

În punctul acesta românimea întregă este în clar, că manifestațiunile contra proiectului pentru asile nu sînt la *mots d'orduri*-le nimenui și mai ales nu din afară.

Români nu s'au dus și nu se vor duce nici-când în școala conspiratorilor de meserie. Aceasta are să rămână pentru totdeauna un privilegiu al „patrioților” privilegiați de astăzi, care numai atunci sînt patrioți leali, când sînt totodată și stăpâni pe putere.

O întrebare însă totuși ne permitem. Intre dela Ligă și-au luat Români ardeleni și ungureni la 1879 și la 1882 *mots d'ordre*-ul?

Cu aceasta noi credem, că am resoltat și cesțiunea de lealitate intrucât privește pe Români. Dar pentru-că Români, când e vorba de lealitate, n'au de a pierde multe vorbe. Ei au fapte și faptele cele mai remarcabile, care atestază de statornică credință către patrie, Tron și dinastie, cu ce „patrioții”, ca patrioți numai de zile bune, nu se pot mândri. Dealtmătrelea noi credem, că are să vină timpul, când „patrioților” de paradă li-se va da ocaziune de a face probă de adevărat patriotism. Atunci se-i vedem.

În punctul lealității înzadar și umblă „Pester Lloyd” și „Compagnie” să înegrească pe Români. N'ajută înegrirea lor nimica. N'ajung cu ea nici baremi până la Leitha.

Dar dacă le face plăcere și cred, că prin aceasta mai ușorează încâtva conștiința împovărată cu faptele glorioase ale „băieților” din Cluj, n'avem nimica de observat, fie-le de bine!

Un nou soi de agitațiune mișlească în contra noastră. Mai zilele, aceste a apărut în propria editură a autorului pamfletul „Valachii civilizați” („A civilizált oldhok”) de Hentaller Lajos, cunoscutul deputat dietal, om al lui Kossuth. Acest product infect al unui spirit revoluționar a fost în mod prea caracteristic împărțit de autorul lui mai multe cote de exemplare distribuitorului „Kultur-egylet” din vestitul Cluj, spre a fi distribuit. Constatăm de astădată numai aruncarea celor mai noue semne blăstămate de învrăjire a naționalităților. Nu scim, dacă vre-unul dintre bătrânii noștri, cunosători ai evenimentelor triste din 1848—49, se va fi simțind îndemnat parte de a restabili adevărul, parte de a constata după puțină toate frumoasele fapte săvîrșite din partea contrară Românilor. Numai atîta vrem să relevăm, că e ne mai audțit a scoate la iveală și încă în mod tendențios acum, — după 40 de ani, — în timp de pace și într'un stat regulat faptele s'ar fi comis în timp de revoluție, provocată chiar de aceia, care le impută pe acele altora.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 18 Februarie st. v.

Afaceri interne.

În ședința de alaltăieri a comisiei judiciare a casei deputaților s'a fost ales deputatul Arthur Jellinek de referent pentru proiectul de lege despre organizarea judecătoriilor și a procuraturilor de stat. Cu acest prilegiu secretarul de stat Teleszky și-a exprimat dorința, ca proiectul de sub întrebare să se iee cât se poate mai în grabă în discuțiune, pentru-ca noua lege să poată intra în vigoare deodată cu activitatea tabelor reg. decentralizate.

Din Strigoniu se telegrafează, că mutarea sediului primăției din Strigoniu la Budapesta trece în cercurile hotărîtoare drept un fapt complinit. Adresa, pe care capitolul din Strigoniu a adresat-o Papei, pentru-ca sediul primăției să rămână în Strigoniu, nu va avea nici un rezultat. În Strigoniu se afirmă cu toată hotărîrea, că primatele ce are să fie numite deja căștigat pentru transferarea sediului la Budapesta.

Ioan Molnár, plebanul din Comorn, s'a fost adresat direct către Monarhul, pentru-ca să i-se ierte amendele, la care a fost condamnat pentru defusul, de a extrada extrase din matriculele botezaților. Petiția lui, provădită cu signatura Maiestății Sale, a fost trimisă magistratului din Comorn cu îndrumarea, ca până la rezolvarea

ei să se țină în suspens execuția.

Din Cisleithania.

În țările recituate din Austria decurg alegerile pentru dieta imperială. În Bucovina se pare, că cea mai mare luptă e în cercul rural Cernăuți, pentru care sînt doi candidați: din partea Românilor baronul Eudoxiu Hurmuzachi, ear' din partea Rutenilor consilierul la tribunalul țerii Winnicki. Deoarece guvernul va fi neutral cât pentru acest cerc electoral, Români și Rutenii se luptă între sine pentru candidații lor. Există speranța, că candidatul Românilor va primi majoritatea voturilor.

Crisa ministerială în România.

Dela căderea lui Brătianu începe crisele ministeriale în România nu mai sînt nici o raritate, și așa nici retragerea ministerului Manu, anunțată Sămbătă prin fir telegrafic, nu mai produce nici o senzație. În fond crisa ține de mai multe săptămîni. Actualul guvern consistă, după-cum se scie, în majoritatea sa din conservatori moderate și în minoritatea sa din junimisti, în același fel e compusă și majoritatea camerei, în care minoritatea condusă de Carp dă cel mai mare contingent de capacitate și astfel exerciază o înfrîngere hotărîtoare. În senat însă dominează conservatorii și cea mai mare influență o au conservatorii vechi în frunte cu Catargiu. Urmarea a fost, că senatorul a hotărît luarea dela ordinea zilei a proiectului de lege despre instrucțiunea publică urgeat decătră junimisti.

Până în momentul de față nu se scie încă nimic pozitiv în privința rezolvării crizei.

Până acum au fost chemați la palat, afară de președinții corpurilor legiuitoare, domni: Ioan Brătianu, Mih. Cogălniceanu și Dimitrie Brătianu.

Visita împărătesei Frideric în Paris.

După o faimă curioasă, pe care o reproduce „Berliner Tagblatt”, pe contele Münster în Paris îl va înlocui Waldersee.

În privința celor mai recente evenimente în Franța, „Norddeutsche Allg. Zeitung” constată conșonanța imbecurătoare, în care se dă expresiune sentimentului național pentru ofensarea poporului german. Unanimitatea sentimentului patriotic, căruia

FOIȚA „TRIBUNEI”

Homo sum.

Homo sum: humani nil a me alienum puto.
Terentiu, Heautontimorumenos A. I. Sc. 1. V. 77.

— Roman —

de

George Ebers.

Cu autorizațiunea autorului tradus de

Mugur.

Capitolul XV.

(Urmare.)

Precând vorbia ea, Paul se sculă, luă oala de pe vatră și țise prezentându-o oaspețului său.

„Deocamdată păsatul acesta are să-ți înlocuească plăcerile capitalei. Mă bucur, că-ți place. Dar spune-mi acum: ai precugetat cum se cade, câte primejdii amenință o femeie tinere, frumoasă și neapărată în orașul păcătoș al Grecilor? Nu ar fi mai bine să iei asupra ta urmările păcatului tău și să te reînțori la Phoebicu, a căruia, durere, totuși ești și la el 'i-oe locul?”

La cuvintele din urmă puse Sirona vasul pe pământ și strigă ridicându-se iute și vehement:

„Asta nu va fi nici-când, și în momentul acela teribil, când ședeam de jumătate moartă de sete colo jos și credem, că pașii tăi sînt ai lui Phoebicu, 'mi-au arătat deii, cum am să escap de tine și de toți areții, care ar voi să mă ducă la el. Eram turbată și cu mintea turburată, când am fugit la marginea prăpas-

tiei; dar' ceea ce am voit să fac atunci în nebulie, aș face-o acum cu sânge rece, așa să-mi ajute deii să revăd pe ai mei din Arelas. Ce am fost eu și ce s'a ales din mine prin Phoebicu! Ca o grădină plină de soare cu grilagiuri aurite și cu isvoare de cristal, cu arbori umbroși, cu flori roșii și cu pasări cântătoare îmi părea viața, și el 'mi-a întunecat lumina, 'mi-a turburat isvoarele și 'mi-a rupt florile. Acum toate îmi par mute și mohorite, și când mă va primi prăpastia, nu-mi va duce lipsa și nu mă va deplânge nimenea.”

„Sărmană femeie”, dice Paul, „soțul tău 'ți-a arătat puțină dragoste?”

„Dragoste”, rise Sirona. „Phoebicu și dragoste! Scii, că 'ți-am povestit ieri, cât de crudel mă chinua după festivitățile lui, când era beat sau se deștepta din amorțea lui. Dar' una 'mi-a făcut-o, una, care a rupt dintre noi și cea din urmă legătură subțire. Încă n'am spus-o nimereu; nici doamnei Dorotea, care mă dojenia căte-odată, când îmi egia din gură câte un cuvînt aspru despre bărbatul meu. Îi este ușor ei. Dacă aș fi aflat și eu un soț ca Pester, poate și eu mă făceam ca Dorotea. Este mirare, și nici eu nu înțeleg, că nu m'am făcut rea lîngă miserabilul acela, care, — de ce să nu-ți spun, — care m'a vîndut în Roma legatului sen Quintiliu, pentru-că era încărcat de datorii și spera prin el înaintare. El a adus pe acest bătrîn în casa sa; dar' patroana noastră, o femeie cum se cade, a dus la nașterea acestuia, care e 'mi-a tradat tot. Atât este această de josnic, de miserabil, încât îmi murdărește sufletul, când mă

cuget numai. Legatul pentru banii sei a cumpărat puțină plăcere, ear' Phoebicu nu 'i-a dat banii păcatului înapoi, și turbarea lui contra mea nu mă cunoșcea margini, când la întrepunerea bătrînului înșelat a fost permutat în oasă. Acum scii tot, și mai sfătuesc-mă odată să mă reîntorc la acest om, de care m'a legat nenorocirea! Ascultă numai, cum se vaită sărmanul dobitoc colo în lăuntru. Ar vră să vină la mine și nu are putere să se mîscă.”

Paul privi compătitor în urma ei, când dispărură acum în apertura stîncii, și așteptă cu mâinile încrucișate reînțorcerea ei. El nu putea vedea până în fundul peșterii, căci partea ei cea mai mare, în care era așternutul, era legată, ca coasa de topoariște, de capătul coridorului îngust, care ducea afară.

El rămase lungă vreme în peșteră, și Paul auzia numai din când în când câte un cuvînt gingaș, cu care cerca să mîngăie cățelușul bolnav.

Apoi se spăriă, căci Sirona scoase un țipet ascuțit și dureros.

Sigur, prietenosul tovarăș al sărmanei femei murise și ea văduse prin lumina obscură a peșterii ochiului lui glăjit și pînăise cu mâinile, cum amorțeaua țelușii îi făcuse și-i înțepenește mădularele elastice. Paul nu cuteza să intre în peșteră, dar' simția, cum 'i-se umplu ochii de lacrimi, și bucuros 'i-ar fi grăit un cuvînt de mîngăiere.

Cu ochii plânși eși Sirona în cele din urmă din peșteră.

Paul nu s'a înșelat, căci ea ținea în brațe stîrvul micului Lambe.

„Cât de rău îmi pare”, dice Paul, „și cât de frumusețea a fost dobitocul!”

Sirona aprobă cu capul, ședî jos, desfăcîu legătura frumos cusută dela gîtul cănelui și țise, jumătate în sine, jumătate către Paul: „Legătura 'i-a cusut-o Agnes cea mică. Eu singură am învățat-o să poarte acul, și aceasta 'i-a fost cea dintîi cusătură.”

Apoi arătă anachoretului legătura și țise: „Copia aceasta este de argint veritabil; tata însuși 'mi-a cumpărat-o. El încă se bucura de veselul animal. Acuma nu va mai sări sărmanul de el.”

Îndoișată se uită la stîrvul cănelui. Apoi se reculesc și țise repede:

„Acum vreau să plec. Nimic nu mă mai ține în pustiu acesta, căci casa senatorului, unde am trăit multe cîmări fericite, și unde toți țineau la mine, îmi este închisă, fie și numai pentru-că locuesce el acolo. Dacă nu ai fost bun cu mine, ca să-mi faci rău, lasă-mă să plec încă astăzi și ajută-mi să merg la Alexandria.”

„Astăzi nu, astăzi la nici un cas”, replică Paul. „Mai așteptă trebuie să scii, când pleacă vre-un vas la Clisma, sau la Berenike, și apoi mai am multe de dus la cale pentru tine. 'Mi-ai rămas datoare și răspunsul la întrebarea, că ce cugetei să faci și să afii în Alexandria și mermană oștilă! Cu cât mai tinere și mai frumoasă ești...”

„Scii tot ce vrei să-mi spui”, îl întrerupse Sirona.

„Pe unde am umblat, pretindenea am atras privirile bărbatilor asupra mea, și când citiam în ochii lor, că le plac, mă bucuram foarte mult, de ce să neg?”

„Mulți 'mi-au spus și cuvinte frumoase și 'mi-au adus flori și 'mi-au trimis femei bătrâne în casa, ca să mă câștige pentru ei, dar' deși câte unul 'mi-a plăcut mai mult ca ceilalți, totuși nu 'mi-a fost nici-odată greu să le trimit acasă, cum s'a convenit.”

„Până-când 'ți-a oferit Hermas amorul seu”, o întrerupse Paul. „E sdravên băiat...”

„Un flăcău frumos și nătâng este, nici mai mult nici mai puțin”, replică Sirona. Sigur am fost negândită, ca l'am lăsat să intre la mine; dar' nici o vestalină nu ar trebui să se rușineze de favorul ce 'i-am arătat eu. Sînt nevinovată și vreau să rămân, ca să pot sta eară față cu tata, fără se rușese, după-ce-mi voi fi câștigat în capitală banii pentru călătorie.”

Paul se uită mirat și aproape spăriat în față ei.

Așadar a luat asupra sa o vină, care nici nu exista, și poate senatorul nu ar fi condamnat pe Sirona atât de iute, fără de mărțurisirea sa falsă.

Ca un copil, care voese să dreagă un lucru scump, și din nedibăcie îl strică de tot, sta anachoretul dinaintea ei.

Și nu se putea îndoi de nici unul din cuvintele ei, căci demul o voce se deșteptase în el, care-i spunea, că femeia aceasta nu este o păcătoasă ordinară.

s'a dat expresiune, e o garanție, că atunci, când interesele națiunii ar reclama-o, toți Germanii dela Alpi până în Mare se vor uni într'un gând cu marea patrie germană.

„Le Temps“ dăce, că măsurile, pe care trebuie să le îndure Alsațienii pentru neînțelepciunea și patimile Parisienilor, ar pute să fie o învățătură pentru viitor.

„Riforma“ din Roma scrie, că evenimentele din Paris dovedesc, că Franța nu voește să trăească în pace cu Germania. Toanele temperamentului francez în fiecare moment ar pute să dea privilegii la un rășboiu.

Adunarea alegătorilor români din cercurile Reghin și Ghernesig în contra „kisedóv“-urilor.

Reghinul-săsesc, în Febr. 1891.

În 7/19 Februarie s'au pronunțat și alegătorii români din cercul Reghinului și al Ghernesigului în contra proiectului de lege despre așa numitele „kisedóv“-uri.

Intreagă inteligența din Reghin și giur, aproape toată proțimea de pe Valea-Murșului, de pe Valea Gurghiuului și din Câmpie, prelungă acestia un număr foarte mare de țerani din giur erau de față.

La 2 ore d. a. dl. avocat Patriciu Barbu, președintele clubului electoral din aceste cercuri, deschide adunarea prin o vorbire înflăcărată, în care, între vli aclamațiuni, arată scopul conchiemării alegătorilor români la adunarea de față, anume: ca să se pronunțe în cesiunea proiectului de lege despre asilele de copii.

Vorbitorul, expunând pe scurt conținutul proiectului de lege despre „kisedóv“-uri, arată cum după catastrofele din a. 1866 s'a născut „dualismul“, acea plagă pentru naționalitățile din Ungaria. Amintesc legile aduse în dieta Ungariei de atunci până astăzi, care favorizează pe Maghiari, ear' pe ceialalți cetățeni îi agravează, considerându-i ca pe nise fi vitregi ai acestei patrii.

„Prin uneltirile viclene“, continuă vorbitorul, „Maghiarii, după ce au ajuns la putere, încetul cu încetul ne-au lipsit de toate drepturile noastre, ne-au scos din cadrul constituțiunii, așa încât noi nu putem să luăm parte la dieta țerii, nu putem să ne pronunțăm acolo unde se aduc legile. Deputații sunt aleși fără consimțământul nostru prin corupțiune și terorizare. Inteligența română se consideră de agitatoare contra statului. Presa română urmărită și persecutată. Cei-ce au curagiul civic de a scrie contra acestor asupriri, sunt trași în judecată și aruncați în prinsori.

„Scopi de pe toate terenele politice, nu ne rămâne alta, decât în conventicule, în conferențe, cum e și cea de față, să ne pronunțăm, să arătăm în fața tuturor naționalităților din patrie, care împreună sufer cu noi, și în fața Europei, că nu mai putem suferi. Durerea ne copleșesc, când scim, că și noi ca și ceialalți cetățeni ni-am vărsat sângele pentru patrie și Tron, ni-am dat și ne dăm și astăzi avutul nostru pentru aceste, și cu toate aceste sântem considerați ca străini în țeara noastră.

„Nedreptățile cresc. Persecuțiunile se continuă cu mai mare furie. Nu mai putem suferi: cuțitul a ajuns la os.

Un timp oare-care nu găsi cuvinte. În cele din urmă dăse cu șfeală:

„Ce cugeți să faci în capitală?”

„Acolo“, răspuse ea, „dăce Policarp, că ori-ce fel de muncă își află cumpărător, și eu sciu foarte frumos țese și coase cu fir. Poate că găsesc adăpost într'o casă, unde sânt copii, și pe aceia bucuros i-aș supraveghia ziua. În oarele libere aș noaptea aș lucra apoi la gherghef, și după ce-mi voi fi câștigat destul, voi afla o corabie, care să mă ducă în Galia la ai mei. Înțelegi, că nu mă pot re-intoare la Poebiciu, și poți să-mi ajuți?”

„Cu plăcere, și poate mai bine decum crești“, replică Paul. „Acuma nu-ți pot explica, dar' nu ai numai să mă rog, ci poți cu tot dreptul pretinde, ca să te salvez.“

Ea se uită mirată și întrebătoare la el; dar' el continuă: „Lasă-mă să duc mai întâiu cănele colo jos și să-l îngrop. Am se pun o peatră pe groapă, ca să scii, unde zace. Trebuie să fie așa, stîrful nu mai poate sta aici! Ia unealta asta. Am probat să o cioplesc mai înainte pentru tine, căci te-ai plâns ieri, că-ți se încălcesc pîrlul, pentru-că nu ai pieptene; am cercat să-ți taiu unul din os. La neguțătorul din oasă n'am aflat, ear' eu sânt un animal din pustie, un animal nebul și amarit, care nu are trebuință de pieptene. Nu a cădut colo o peatră? Sigur, sânt pași omenesci. Du-te degrabă în peșteră și nu te mișca, până nu te cheam.“

„Acum guvernul în utopia lui pentru maghiarizare merge așa departe, încât își tinde mâna chiar în sinul familiei, în sanc-tuarul cel mai scump al națiunii noastre. Guvernul s'a pus în serviciul maghiarizării, voin-d a face din tot natul din această țeară „Maghiar“.

„Noi însă trebuie să spunem guvernului și legiuitorilor nostri și acum, că sântem și voim să rămânem Români.

„Trebuie să ne ridicăm glasul nostru împotriva unei astfel de legi asupritoare și trebuie să protestăm contra ei aici, căci acolo, unde se crează ea, intrarea ne este închisă“.

Astfel invită adunarea a se pronunța asupra proiectului de lege despre „kisedóv“-uri

Dl George Șandor cere cuvântul și, între dese intrerumperi prin aplause și expresiuni de nemulțumire contra actualei politice a guvernului, a desvoltat ca în următorul mod stricăcioasele însușiri ale proiectului de lege, inimic existenței naționalităților și păgubitor pentru noi din punct de vedere pedagogic, economic și cu deosebire din punct de vedere național:

„Dlor. alegători! Dl. președinte v'a arătat scopul conchermării adunării prezente. E vorba, dlor, de proiectul de lege despre așa numitele „kisedóv“-uri. Cred, că fiecare dintre D-Voastre cunoașteți acest proiect, care a stîrnit neliniștea cea mai mare între naționalitățile nemaghiare din această țeară, de aceea mă voiu mărgini a arăta în câteva cuvinte stricăcioasele însușiri ale acestei legi, și cu deosebire voiu cerceța, care este adevăratul scop al legiuitorilor prin aducerea acestei legi.

„Să vedem, domnilor, unde țintesc legiuitorii nostri prin această lege. Au ei în vedere adevărata fericire a patriei? Le zace lor la inimă binele și prosperarea ei? Sau doară, conduși de o funestă idee de stat, orbiți de un mărșav interes de rasă, voesc a crea această lege atât de nedreaptă pentru noi?”

„Ca să înțelegem mai bine adevăratul motiv al creării acestei legi, permiteți-mi, domnilor, a vă aminti câteva legi și ordinațiuni ministeriale, care au premers acesteia.

„Legea naționalităților din anul 1868 garantează fiecărei naționalități libera exerci-ciare a limbii sale în toate afacerile judecătorești. Aceeasi lege promite înființarea și susținerea școalelor ori-și-cărei naționalități, cu limba de propunere a aceleia, din visteria statului.

„Aceasta e legea, cu care se laudă la toate ocașiunile stăpânitorii nostri, dar' care a rămas literă moartă în codice. (Așa este!) Prin legea despre școalele medii s'a introdus limba maghiară ca studiu obligat în toate școalele susținute din sudoarea noastră. S'a introdus în școalele populare cu sila limba maghiară. (Așa este!)

„Prin ordinațiuni ministeriale s'a delă-turat dela toate oficiile dulcea noastră limbă. „Nici la postă nu sânt epistolele ofici-oase cu adrese românesci. Cu un cuvânt, este isgonită de preste tot locul limba noastră. (Le va părē rău odată pentru asta!)

„Este deci evident, domnilor, că guvernul a călcat în picioare legea fără nici o cruțare. (Rușinel!) Nu ajunge atât! Omnipotența statului își tinde acum mâna chiar în sinul familiei, vatămă libertatea personală, dreptul părintesc de a dispune asupra prun-cilor, garantat prin codicele austriac. (Sgomot.)

Sirona se retrase în locuința ei de peatră, ear' Paul luă stîrful cănelui în brațe, ca să-l ascundă de cel-ce se apropia.

„Nehotărit se uită împregiur și căntă un ascundș, dar' doi ochi ageri din înălțime îl observă deja cu povara sa, și înainte de a afla locul potrivit, se rostogoliră și zuruiră petri de pe păretele de stâncă din dreapta și deodată cu ele sări un bărbat cu curagiul nebul de pe stâncă pe stâncă, și în loc de a asculta de glasul admoniitor al anachoretului, se repeși oblu asupra lui, deabia răsufând și aprins de ură și de agitațiune:

„Acesta e, da, îl cunosc, acesta e ogarul Sironi. Unde este stăpâna lui? Numai decât ai să-mi spui, unde este Sirona, căci trebuie să sciu!“

Paul văduse din tinda bisericii adese pe senatorul cu ai sei în stalurile lor de lîngă altar, și recunoscî mirat în temerarul năvă-litor, care se repeși asupra lui ca un turbat, cu pîrlul sburlit și cu ochii înflăcărați, pe Policarp, al doilea fiu al lui Petru.

Îi venia anachoretului greu să-și păst-reze liniștea și cumpătul, căci decând scia, că a bânuit pe Sirona pe nedrept de un păcat greu, numindu-se pe sine însuși, contrar adevărului, complicele ei, simția o strîmtoare potențată până la durere, și o greutate de plumb îi împedeca agerimea cugetării.

Astfel la început bălbăi numai cuvinte neînțelese; dar' întrebarea adversarului seu era teribil de serioasă, căci cu vehemență că-

„Și oare unde se țintesc prin atâtea violări și călcări ale drepturilor noastre?”

„Sciu este, că limba e nota caracteristică a ori-cărui popor, a ori-cărei națiuni. Perduță aceasta, perduță e și națiunea, care a vorbit-o. Aici niseuse domni dela guvern prin sbuciumările lor a ne răpi limba (Nu o dăm!), sciind, că atunci și naționalitatea noastră e perduță. (Nici-odată!)

„Așa cred și eu. Dar' șovinismul maghiar n'are margini! Politica lor internă nu e alta, decât maghiarizarea tuturor nemaghiarilor din această țeară. (Batjocură!)

„La crearea ori-cărei legi scopul lor principal e maghiarizarea. (Rușine!)

„Tot acesta e scopul principal ce se urmărește și prin proiectul de lege despre asilele de copii. (Nu-l primim!)

Nu-l primim, și cu toate aceste vedem, că e primit deja de casa deputaților. (Noi nu li-am dat voe!) Tot fără voea noastră mă tem că va fi primit și de casa magna-ților și va primi și sancțiunea preabunului nostru Monarch. (Să trăească de repețe-ori.) Și se va pune în praxă. (Cu greu! Nu credem!)

„Să sperăm însă, că rezultatul nu va fi mai bun ca al legii pentru introducerea limbii maghiare în școalele populare și în cele medii. (Ba nici ca acela!)

„Prin acea lege sperau ei, Maghiarii, că din tot școlarul se va face îndată Ungur. Nici decăt! Sântem tot Români ca și mai înainte și vom fi și după introducerea legii despre asilele de copii. (Ca Români numai trăim și murim!)

„Nu vedem în amintitul proiect așa mare pericol pentru limba noastră. Pericolul cel mai mare îl vedem, că e pentru stat. Și ca cetățeni adevărat iubitori de țeară datori sântem să-l arătăm celor dela putere și să le spunem, că ei dau prin această lege ansă la ura de rasă. Ei pregătesc ruina statului prin demoralizarea cetățenilor. (Așa este!) Căci se dăce în acea lege: În asile se vor învêța rugăciuni evlavioase fără de nici un caracter confesional, dar' în limba maghiară. Unde se poate un atac mai mare ca acesta asupra moralității și religioșității, asupra religiunii și credinței noastre strămoșeci?”

„Cum vor pute copiii, care abia sciu gângăni câteva cuvinte, să învețe în altă limbă rugăciuni, ba încă prin învêțarea acestora să se pr ducă în inima lor sentimente religioase și morale? Nici un om cu rați-une sănătoasă nu poate să aprobeze aceasta. Din contra ori-cine e convins, că o astfel de creștere religioasă nu e creștinească, e mai rea decăt educațiunea religioasă a păgânilor. (Sgomot.)

„Motivele înființării legii despre asile, — cum e mortalitatea din punct de vedere san-itar, ridicole, când scim, că sânt masca moti-vului, pe care nici ei nu-l neagă: „Maghiarizarea“. — Alte măsuri sânt a se lua, dacă ar guvernul la inimă prosperarea economiei. Deschiderea granițelor și câștigarea de piețe și debușuri sigure pentru produsele noastre, încheierea de convențiuni pentru comerțul și industria noastră, împedecarea emigrărilor atât de numeroase în România și America, sânt tot atâtea motive pentru crearea unei legi mai salutare pentru noi, decăt cea a „kisedóv“-urilor.

„În loc de aceste chiar apăsarea locui-torilor nemaghiari se intenționează prin o nouă dare de 3% de pe spatele contribuabilor

trăniță apucă gura vestmântului anachoretului și strigă cu vocea răgușită:

„Unde ai aflat cănele? Unde e...?”

Deodată se intrerupse singur, lăsă pe Alexandrinul din mână, îl măsură cu privirile și dăse încet și cumpetat: „Este cu pu-tință? Tu ești Paul Alexandrinul?”

Anachoretul aprobă din cap.

Atunci rise Policarp dureros, își apăsă fruntea cu mâna și strigă în cel mai despre-țuitor ton de resens:

„Așadară totuși! Și pentru o astfel de moimă scărboasă! Dar' nu cred, că-ți-a dat nici măcar mâna, căci singură vederea ta murdărește“.

Înima lui Paul se bătea cu ciocane de fer de piept, și-i ferbea și-i quiera în urechi.

Când apoi întinse Policarp a doua-oară mâna după el, luă fără voe atitudinea de atlet, care cu mâinile întinse înainte caută în luptă o apucătură bună, și dăse cu voce adâncă și mănoasă: „Dă-te înapoi, căci dacă nu, se întâmplă ceva ce nu priesce oase-lor tale!“

Cel-ce astfel a vorbit era Paul, și to-țuși nu era Paul; era Menendru mândria Palaestrei, care nu ierta tovarășilor sei nici un cuvânt, care nu-i era pe plac:

Si totuși ieri a suferit liniștit și cu ves-elie calmă cu totul alte dejosori ca ale lui Policarp. (Va urma.)

sleiți prin grelele dări de până acum: eată salutara îngrijire economică a guvernului nostru pentru noi Români!!

„Ne vor aduce la sapă de lemn și atunci mai ușor cugetă ei, că ne vom maghiariza. (Funestă idee!)

„Bunăstarea statului rezultă din cea a particularilor. Vom sărăci noi, va sărăci statul. Nu vor mai avē de unde scoate nici dările cele grele, decum pedepsele cele mari ce se vor impune părinților, care nu-și vor trimite copiii la asilele cu mame de Maghiar. (Nu-i trimitem!)

„Toate aceste cred că le vedeți și D-Voastre. Să protestăm deci cu bărbăție contra violării sanctuarului familiei noastre, contra răpirii potestății paternale, garantată prin codicele austriac, contra atacului, îndreptat la vieța și existența noastră națională, ce se intenționează prin proiectul de lege despre „kisedóv“-uri.

„Să protestăm contra proiectului de lege însuși, pentru-ca să nu ni-se facă imputarea și să nu ni-o putem face nici noi vre-odată, că am lăsat cu indiferență să treacă și această primejdie preste țeara noastră. (Strigări de: Protestăm! Nu ne trebuie acea lege, n'o primim!)

„Îmi iau deci voea de a vă presenta următorul

Proiect de rezoluțiune:

„După ce legea despre asilele de copii, creată prin dieta de Budapesta, stă în contra-dicțiune cu principiile pedagogice adoptate de lumea civilizată;

„după ce prin această lege comunelor nemaghiare se impun noue dări nesuportabile;

„după ce prin grămădirea unui număr însemnat de prunci într'un local, desvoltarea spirituală devine un obiect de experimentare, ear' cea fizică se periclitează;

„după ce această lege nu ia în conside-rare dreptul natural al părinților, obstrudân-du-se o direcțiune arbitrară a creșterii prun-cilor lor;

„după ce legea despre asilele de copii vatămă într'un grad mare conșiența și exis-tența noastră națională, ceea-ce ușor poate da ansă la ura de rasă, ear' această dispoziție numai în interesul statului nu poate fi;

„după ce din această lege transpiră o intențiune vedită de a face pruncii cunoscuți cu elementele limbii maghiare și cu obiceiuri străine, în detrimentul limbii materne și al dă-tinelor străbune, — întrând astfel în mod for-țat în sanctuarul familiar și smulgând din brațele iubitoare ale mamelor pe fiii acestora atunci, când acestia încă nu sciu vorbi limba dulce a mamei lor, și dându-i sub îngrijirea de mame maștere, străine, problematice, — ceea-ce este spre neliniștirea continuă a na-ționalităților;

„după ce în fine România, în urma legii vitrege electorale, nu pot fi reprezentați în dieta Ungariei pentru a protesta acolo contra legii despre asilele de copii;

„Alegătorii români din cercurile electorale Reghin și Ghernesig, conșcii de valoarea na-ționalității lor și ignorarea acesteia din partea guvernului, protestează unanim — înaintea lumii — contra proiectului de lege des amintit, declarându-l de păgubitor din punct de vedere pedagogic, economic și politic și totodată acest protest se decide a se aduce la cunosința Europei pe cale diaristică“. (Îl primim!)

Dl Vasile Duma, paroch în Jabenița, prin puține cuvinte pledează pentru primirea proiectului de rezoluțiune.

La propunerea lui, între îndelungate și repețețe strigări de „Să trăească Români“, după ce a mai vorbit dl Eugen Crișan, mare proprietar în Reghinul-săsesc, în mod înasufțitor, apoi preotul Avram Vladu, aduna-rea primescce în unanimitate protestul de mai sus.

În urma acestora președintele, multu-mind alegătorilor prezenți pentru atitudinea deamă și bărbătească, pe care au arătat-o în decursul desbaterilor, dl Patriciu Barbu între strigăte de „Să trăească!“ a declarat adunarea de ridicată.

Alegătorii s'au împrăsciat după aceea prin oraș, părăsindu-l în curând, căci era cătră seară.

Au mai fost în Reghin a dunări de ale alegătorilor români din aceste cercuri electorale, dar' o adunare astfel de imasantă nu s'a vădut demult. Fîind și ziua țirgului, țer-ranii toți au alergat la adunare, sciind că se tractează acolo o cesiune atât de importantă pentru limbă și naționalitate. V. C.

Calea ferată vicinală Sibiu—Turnu-roșu.

După-cum e cunoscut, adunarea generală a comitatului Sibiu a hotărît în ședința din 6 Octomvrie 1890, cu scop de a finanța linia Sibiu—Avrig, a lua un împrumut de 293.000 fl. pentru cumpărarea de acții funda-

mentale, votând totodată un adaus de 9 1/4% lîngă dările directe (art. de lege XV. din 1833 § 9) pentru garantarea unui împrumut de priorități în sumă de 845.000 fl. pe tim-pul amortisării fixate cu 50 de ani. Comisiunea pentru calea ferată și-a dat toată si-lința de a exopera încuviințarea tuturor conclu-selor din partea ministrului de comerț, dl Baross, și a și succes a câștiga încuviințarea parte definitivă, parte principială.

Pentru a pute începe cu clădirea căii ferate este de lipsă numai asigurarea res-tului din capitalul prelininat în sumă de 845.600 fl. Dl ministru se face a nu fi dis-pus a încuviința emisiunea de obligațiuni de priorități ce rezultă din emisul seu de dtto 15 Februarie 1891 nr. 2231/III adresat cătră concesionarii căii ferate. Într'a-cesta se dăce între altele:

„Punându-se din parte-mi un pond deo-sebit pe împregurarea, ca societatea, care are să se formeze, să poată împlini toate dispozi-țiunile fixate în documentul de concesionare pentru continuarea căii ferate cătră Turnu-roșu până la mărimea sumei capitalului social concesionat, provoc pe domnii concesionari a lua cesiunea pentru procurarea restului neacoperit prin acții fundamentale al capitalului trebuincios prin emisiunea de acții de prioritate de nou în pertractare și a o finalisa fără considerare la cesi-țiunea răscompărării căii ferate prin stat.

„În privința aceasta recomand domnilor concesionari, dacă o nouă pertractare cu înt-re-prindătorii clădirii în situațiunea prezentă n'ar duce la vre-un rezultat, a lua în vedere, ba-sași pe adausul votat de comitat, emiterea, în loc de obligațiuni de prioritate, de acții de prioritate, care vor fi asemenea ga-rantate prin comitat și se vor pute vinde cu același curs, sau a face pași la comitat în direcțiunea aceea, ca el să cumpere ac-țiile de prioritate însuși din un îm-prumut, care îl va contracta pe basa adausului votat, care modalitate apare și din cauza aceea mai acceptabilă, că comi-tatul va fi probabil în stare de a contracta împrumut cu condițiuni mai bune, cum ar fi sarcina, respective risicul, cu care ar fi împrunat garantarea dobândei și amortisării a obligațiunilor de prioritate. La modalitatea indicată comitatul, afară de aceea, că ar primi sarcini mai puține ca atunci când ar garanta obli-gațiuni de prioritate, ar deveni în posesiunea unei averi însemnate, folosindu-se totodată de toate avantajile morale și materiale, care le compet posesorilor de acții de prioritate.

„După toate aceste nu vęd fondate îngrijirile D-Voastre, care le aveți pentru cazul că s'ar emite acții de prioritate, și Vē provoc, luând în considerare serioasă expunerile de sus, a face la publicul comitatului pașii necesari prin operațiunile de credit indicate și a-mi raporta despre rezultat cât mai curęd“.

Declarând întreprindătorii clădirii a nu fi în pozițiune de a primi acții de prioritate, ear' institutele de credit din loc, care s'au oferit a primi prioritățile, nu susțin ofertul lor și pentru acțiile de prioritate, rămâne numai mo-dalitatea recomandată de domnul ministru adecă: Contractarea din partea comi-tatului a unui împrumut, fundat pe adausul lîngă darea de 9 1/4% votat, și cumpărarea acțiunilor de prioritate prin comitat.

Comisiunea comitatului pentru calea fe-rată vicinală Sibiu—Turnu-roșu, expunând detaliat într'un raport stadiul, în care se află afacerea drumului de fer, vine și face acum adurării generale, comitatense, conchiemate pe 4 Martie a. c. st. n., spre a finalisa finanțarea pe deplin următoarele propuneri:

1. Adunarea generală binevoească a lua raportul spre sciință, aprobându-l.
2. Pentru cazul, că concludul din 6 Octomvrie 1890, prin care s'a pus în vedere emisiunea de obligațiuni de prioritate, nu se va încuviința din partea locurilor mai înalte, adausul de 9 1/4%, la dările directe votate (a. de l. 1833 XV. §. 9), e a se întrebui-nța spre garantarea unui împrumut de cel mult 845.000 fl., care se va contracta din partea comitatului Sibiu prelîngă amortisare în 50 de ani și spre cumpărarea acțiunilor de prioritate ale căii ferate vicinale Sibiu—Turnu-roșu pentru comitat. Ear' adausul e a se scoate numai în cazul, dacă și intrucăt veni-tul căii ferate Sibiu—Turnu-roșu (linia Si-biu—Avrig) n'ar ajunge a acoperi anuitatea împrumutului.
3. Vicecomitele se împuternicesc a statori condițiunile împrumutului, destinat pentru subscrierea și cumpărarea acțiunilor de pri-oritate ale căii ferate Sibiu—Turnu-roșu pen-tru comitat, cu banca ungară de ipotece sau cu banca comercială ungară de Pesta, even-tual cu o altă bancă, dacă aceasta face un ofert mai favorabil, și a subșterne obligați-unea adunării generale spre aprobare.

CRONICĂ

Numere. Comitele-suprem al comitatului Timiș, Victor Molnár, a nădit pe protopretorul din Buziaș, Rudolf Bándl, de căpitan al orașului Timișoara.

Contele Kálnoky, ministrul austro-ungar de externe, va călători în zilele aceste la Budapesta.

Chipiul honveților. Din parte competentă se anunță, că în uniforma honveților nu se face altă schimbare decât numai cu privire la chipiul, care va primi altă culoare.

Strămutarea scaunului primațial. Capitolul arhiepiscopesc din Strigoniua a ținut la 27 Februarie a. c., — după cum află „Magyar Allam”, — o ședință sub prezidiul episcopului titular Stefan Majer în afacerea planutei strămutări a scaunului primațial din Strigoniua la Budapesta. S'a hotărât unanim a se trimite Monarșului o deputație cu rugărea, ca Strigoniua să rămână și mai departe reședința primatului. Membrii acestei deputații sânt: Vicarul arhiepiscopesc din Tirnau, Boltizsár, directorul seminarului central din Budapesta, Iuliu Márkus, și deputatul Dr. Stefan Rossival.

Regularea Porții-de-fer. Lucrările pentru regularea Porții-de-fer au început prin aruncarea în aer a stâncii Greben. Pentru aceasta s'a întrebuințat „carboazotină”. Enormă stâncă s'a sfărâmat cu desăvârșire.

Desmintire. Scirea, — adusă și de noi în unul din numerii trecuți, — că preotul din St. Tamaș a fost călcat de lupă pe drumul dintre Verbaș și Cula, se declară din parte competentă de neadeverată. În părțile acele lupii ar fi așa de rari, ca și corbii cei albi.

Defeta. Rozexsar, care din Budapesta, Daniil Roczsa, a reg. defraudat 1000 fl. din banii depuși la mâna lui, a fost condamnat la 5 ani temniță și pierdere de oficiu pe timp de 10 ani.

Emigranți reținuți. Din Pojona se scrie, că Vineri dimineață au fost prinși la gara de acolo și au fost trimiși în comunele lor 60 țerani din comitatul Arva, care vor să emigreze în America. În posesiunea lor s'au aflat mai multe mii fiorini.

O greșală fatală. Marția trecută, — astfel 'se scrie din Neoplanta țiarului „Egyet-értés”, — sublocotenentul în rezervă Ștefanovici, fiul unui băcan, invitat pe locotenentul Pitelka și sublocotenentul Naschek la câte un păhar de rachiu în prăvălia tatălui său, Ștefanovici, greșindu-se, li-a dat oțetului în loc de rachiu îndelung de migdale amare, care, stând timp îndelungat neintrebuințată, se disolvase în acid prusic. Primul păhar 'l-a beat Pitelka, care momentan a căzut la pământ. Cealaltul doi au beat esența amestecată cu rachiu, așa că lor li-s'a făcut numai rău. Ochiușii cadavrelor lui Pitelka a dat ca rezultat înveninare prin acidul prusic. Nenorocitul, care număra 34 ani, era cel mai frumos și mai tare oficer în regimentul său.

Sentență ciudată. Din Agram se anunță cu data de 27 Februarie n.: Sentența de achitare în procesul contra lui Lemaiaci și consoții este motivată cu privire la furtul cu aceea, că tribunalul nu 'și-a câștigat convingerea, că în casa patriarhului preste tot s'ar fi aflat bani și că ar fi fost înstrăinați. Relativ la falsificarea decretului de denumire fașionărilor cunoscătorilor de lucru stau în contradicție cu fașionările martorilor, după care patriarhul până în ziua morții sale a subscris acte și cu promovarea lui Lemaiaci a fost luată în promovativă. Ce se atinge de falsificarea documentelor de datorii aflătoare în posesiunea lui Gruidici tribunalul crede, că falsificarea ar fi dovedită, dar nu s'a putut documenta, că Lemaiaci a participat la ea. Stând în contradicție fașionările martorilor și cu privire la celelalte fapte, achitarea a trebuit să urmeze. Procurorul a insistat recurs în contra sentenței, din care cauză toți acușaii rămân în închisoare afară de Dimitrievid, care a pus o canționă de 5000 fl. Apărătorul Czankovich, care după o replică a procurorului a asemănat expunerile acestuia cu așuriile lui Hamlet, a fost condamnat la 20 fl. pedeapsă în bani.

Hymen. George Tomi, învățător rom. gr.-or. în Cuvesci (comitatul Timiș), și-a s'arbat cununia cu amabila domnișoară Reveca Tomescu din Sistarovet, în biserica de acolo, la 10/22 Februarie a. c.

Iuliu Truța și Valeria Tulbure își vor s'arba cununia lor în 8 Martie st. n., la 3 oare d. a., în biserica gr.-cat. din Fildul-superior.

Ioan Duma și Ana Rusu își vor s'arba cununia lor Duminecă la 8 Martie a. c. st. n., la 3 oare p. m., în biserica gr.-or. din Ida-mare.

Lungoare de foame. În comuna Budok din comitatul Neutra a isbucnit în urma foametei lungoarea de foame, de care până acum au murit deja mai mulți oameni. La arătarea medicului cercuil, vicecomitele a trimis o mulțime de lucruri de mâncare, precum și bani pe seama celor-ce sufer de foame.

Fapte criminale. Ultimei doi numeri ai „Pester Lloyd” ne aduc din Seghedin, acest centru de cultură patriotică, sediul cunoscutului „Szegedi Napló”, următoarele împărțiri: „După-cum ni-se telegrafează din Seghedin, sergentul de gendarmerie Iacob

Hefner a prins în 27 Februarie a. c. în Kistele pe faimosul criminalist Farkas Jancsi și pe cei 4 soți ai sei. Farkas, după-cum s'a dovedit, a luat parte la 42 furturi împreună cu spargere, între altele la spargerea dela oficiul de dare din Ciaba și la furtul dela casa din Seghedin. Un membru al bandeii, Paul Nagy, și-a făcut nu demult pedeapsa de 20 de ani temniță din cauza unui furt însoțit de omor. Periculoasa bandă a fost prinsă după o luptă de 1 oară și adusă în temnița din Seghedin. Tot „P. Lloyd”: „Din Seghedin ni-se anunță un șir întreg de fapte criminale. Locuitorul din Szeferin Ioan Turakov a ucis din gelosie pe țeratul Ioan Krizan. — În St. Tamaș cărcămarul Mihail Simonovici a împușcat în stare de beție pe țeratul Francisc Karcis, care era ca oaspe în cărcimă. — În Szivacz descoperit de gendarmerie Mihail Klimn a descoperit o bandă falsificătoare de bancnote, care consta din 5 țerani, o calfă vagantă și din un ciatornicar. Acestia au pus în circulație 130 bancnote de 1 fl. Atât presa, cât și hărția și colorile au fost confiscate.”

În folosul Ligei. Citim în „Românul” din 16 Februarie a. c. v.: Elevii școlaei comerciale din Bucuresci au contribuit în folosul Ligei suma de 52 lei și 50 bani. — Tot în folosul Ligei, comitetul „Ligei pentru unitatea culturală a Românilor” (secția Mehedinți) a arangiat în 16 Februarie v. o serată dansantă în salonul Apollo.

Societatea geografică română din Bucuresci. Comitetul societății geografice române din Bucuresci sub augusta președinție a Maieștii Sale regelui și a Alteței Sale regale prințului Ferdinand, comit. nr. 13 din statutele, convocă pe toți domnii societarii a se întruni în adunare generală obligatorie la 3/15, 4/16 și 5/17 Martie 1891, la 8 1/2 oare seara, în sala de ședință a senatului. Ședințele vor fi presedite de Maieștea Sa Regală. Programa lucrărilor. De ziua de 3/15 Martie, 8 1/2 oare seara: 1. Darea de seamă anuală a domnului secretar general George I. Lahovari. 2. Domnul Ionescu Gion: Schițe geografice din secolul XVIII. 3. Domnul Gacian: Importanța geografică în țara noastră. 4. Domnul George I. Lahovari: Oltul. În ziua de 4/16 Martie, 8 1/2 oare seara: 1. Raportul comisiunii asupra premiilor „General G. Manu”, „Grigore Cozadini”, „Dr. C. Hepites” și „Ioan Fétu”. 2. Dl. Drăghiceanu M.: Isoarele de păcură. 3. Domnul Buzoianu G.: Determinismul în geografie. 4. Domnul Botea C.: despre captarea apelor minerale. În ziua de 5/17 Martie, 8 1/2 oare seara: 1. Domnul Brăescu N.: Basarabia în putna. 2. Domnul Dr. Constantin B.: Studiul geografic la noi. 3. Dl. Demetrescu I. (Ploiesci): Despre floxeră. 4. Prezentarea societăților pe anul 1890 și votarea bugetului pe 1891. 5. Reînnoirea biroului și a comitetului. În 5. Reînnoirea biroului și a comitetului pe 1891. Vicepreședinte general G. Manu. Secretar-general George I. Lahovari.

Arestarea unui advocat. Din Viena se împărțese cu data de 28 Februarie Cunoscutul advocat și apărător Dr. Edmund Markbreiter, a cărui fugă la America în anul trecut a făcut o sensație atât de mare, a fost arestat în St. Louis. Această arestare n'a urmat în urma escrocheriilor sale făcute aici, ci din cauza, că ca agent al unei case de schimb a vândut losuri străine pe rate, ceea-ce după legile americane e strict oprit. Markbreiter nu va fi predat Austro-Ungariei.

Gas de moarte. Din Weimar se anunță, că l. c. admiralul Heusner a răposat în 28 l. c. seara.

O femeie exploratoare. Femeia exploratoare, d-na French-Sheldon, a plecat din Londra, pentru-ca să-și facă voiagiul în Africa. O mulțime mare se adună la gara Holborn-viaduc, ca să o salute. Ea a fost aclamată. D-na Sheldon va pleca să facă studiul în Zanzibar și va încerca să urce muntele Kilima-Niango, pe care până acum nu 'l-a putut urca nimenea.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Câmpeni, 1 Martie n. (Telegramă particulară.) Alegători români „Moșii” din cercul electoral al Trăscăului, întruniți în adunare generală în Câmpeni preste 500 persoane, au protestat sus și tare în modul cel mai solemn în contra proiectului de lege pentru asilele de copii. Însuflețirea a fost generală.

Abrud, 2 Martie n. (Telegramă particulară.) 600 alegători în conferența de așii în unanimitate au protestat în contra proiectului de lege de asile. Entusiasmul la culme, ordinea exemplară.

Bucuresci, 2 Martie n. După o consultare cu cele mai distinsse persoane politice din toate partidele, regele a însărcinat pe generalul Florescu, președintele senatului, cu formarea cabinetului. Florescu va conferi așii cu soții sei de principii.

Bibliografie. A apărut: Jertfa, roman de N. S. Rădulescu-Niger. Prețul unui exemplar 5 lei. Segăsesce de vândere la toate librăriile din România.

„Foata Ilustrată”. Apare în editura „Institutului Tipografic” în fiecare Duminecă. Redactor Dr. D. P. Barciuanu. Anul I. Nr. 7 dela 17 Februarie (1 Martie) 1891 are următorul cuprins: Doine populare. Culese de N. Simulescu (Frunză verde strugure și Pe din sus de Orștie.) (Urmare și fine.) — Bătrana. De Enea Hodoș. — Școlaele românesce din Turcia. De sa. (Urmare și fine.) — Fiicele Romei aduc sacrificii. (Cu ilustrațiune.) — Biserica, școală, educație. — Literatură și știință. — Teatru, muzică și arte preste tot. — Higienă cosmetică. — De toate și de pretutindeni. — Conspirația. — Sciri personale. — Corospondența foii.

„Familia”. Apare în fiecare Duminecă în Oradea-mare. Proprietar, redactor și editor Iosif Vulcan. Anul XXVII Nr. 7 dela 17 Februarie (1 Martie) are următorul cuprins: Soare Pătru. Povestire populară de Radulescu-Niger. (Fine.) — Sonet (După Petrarca.) De Ioan Bocanici. — Cugetări. De Cornelia Emilian. — La mânăstire. Narațiune de Octave Feuillet. Trad. de N. Popescu. (Înceiere.) — Cum trece trenul. Poesie de Cornel Botez. — Nume familiare românesce. De Dr. At. M. Marienescu. (Urmare.) — Doine și hore dela Drăgănescu, în cercul Beiușului. Culese dela Vasile Scala. — Salon. Jalbă către Dumășdeu. De D. Stănescu. — Cătră o față. De Gr. Măruntănu. — Scrisoare din Bucuresci. De Ioan Rusu. — Zebra curagioasă. (Cu ilustrațiune.) — Bomboane. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Biserica și școală. — Ce e nou? — Carneval. — Oginda lumii. — Moda. — Logornel de Maria Juica. — Posta redacțiunii. — Calendarul săptămânii.

„Revista Catolică”. Apare la 15 și 30 a fiecărei luni. Director periodicului Dr. Vasile Lucaci. Anul V. Nr. 3—4 dela 15—28 Februarie 1891 are următorul cuprins: 1. Clerul și poporul. (Fine.) — 2. Amintiri din călătorie. (Continuare.) — 3. Emanuel Kant. — 4. Poetul Eminescu și biserica catolică. — 5. Un discurs al părintelui Didon. — 6. Corospondențe. — 7. Revista contemporană.

Extrase din foi bisericesce și școlastice. Post vacant: — Un post de învățător la școala confesională gr.-or. română din comuna Ciuta, protopresbiteratul Caransebeșului. Emolumentele împreunate cu acest post sânt: Salariu în bani gata 130 fl.; doisprezece hectolitri de cucuruz în boabe, pentru scripșteristică 10 fl.; pentru conferențele și adunările generale ale reuniunii învățătorilor 10 fl.; 3 jugere pământ arător și fâneață ce aduce un venit curat de 20 fl.; patruzeci-și-opt metri de lemne de foc, din care are a se încălzi și școala; grădina școlaei ce aduce un venit anual de 15 fl.; dela îmormântări liturgice 20 cr.

LOTERIE. Tragerea din 28 Februarie st. n. Viena: 16 28 37 77 29 Timișoara: 68 86 53 89 45

Calendarul zilei 19 Febr. (3 Martie) 1891. Iulian: Archip. Gregorian: Cunigunda. Soarele: răsare 6.36, apune 5.49

Buletin meteorologic. Sibiu, 2 Martie n. 6 oare dimineața.

Table with 5 columns: Presiunea atmosferică, Temperatura, Vântul, etc.

Din țeară 28 Februarie n. 7 oare dimineața.

Table with 5 columns: Stațiunile, Presiunea atmosferică, Temperatura, Vântul, etc.

Soșii în Sibiu. La 2 Martie n. Hotel „New-Ihrer”. H. Castelli și Hoffman, antreprenori din Budapesta. Turcu din Blaj, Frid, M. Moravetz, Elger și Illis, comercianți din Viena.

Hotel „Melzer”. Maurer, comite-suprem din Brașov. Dr. Ivan din Mediaș. Ștănescu, student din Brăila. Ana Hitz, cu fiica, din Petroșeni.

Economie. Venitele căilor ferate ungare în Ianuarie. În luna lui Ianuarie 1891 s'au urcat venitele căilor ferate de stat ungar la 3,382.584 fl. (— 222.006 fl. față cu 1-90), ale căilor ferate garantate decâtă stat la 303.649, ale căilor ferate negarantate la 1,746.567 fl., ale căilor ferate locale la 324.864 fl. Venitele totale ale tuturor căilor ferate aflătoare pe teritoriul coroanei ungare au atins; deci cifra de 5,757.664 fl.; cu 410.979 fl. mai puțin ca în aceeași lună a anului trecut.

Corospondența cu autoritățile consulare. Ministrul reg. ung. de externe a cercerat pe ministrul de comerț să facă atente cercurile comerciale și industriale ale țerii, ca la corospondențele lor cu misiunile sau oficiile consulare austro-ungare în străinătate să poarte grije de crearea corospondențelor a epistolelor. Deoarece autoritățile consulare ces. și reg. nu sânt obligate a primi astfel de epistole ne francate, de altă parte nu au fonduri pentru a pute plăti portu cel mare de pedeapsă după acele, lesne poate obveni, că comercianții nostri, care nu sânt deplin orientați în această privință, prin respingerea acelor se expun unei pagube. De aceea cercurile interesate se fac atente despre aceea decâtă camera comercială și industrială din Brașov, cu aceea conservare, că pentru răspunsul cerut trebuie să se alature epistolei și suma banilor ce se vine ca portu.

Museul industrial tehnologic reg. ung. Pe baza regulativului aprobat de înalțul minister reg. ung. de culte și instrucțiune, museul industrial tehnologic reg. ung. împărțese la privați, institute și autorități părțile sale în cesiuni tehnice, le servese cu consiliu specială și spre acest sfârșit execută pe teritoriul praxei industriale încercări corospondențoare, dă în sfârșit deslușiri în lucruri de patentă. Informațiuni verbale, precum și scurte în scris, la care nu sânt de lipsă scrutări, cercetări sau încercări extraordinare, împărțese museul gratis. Pentru încercări, cercetări etc. are de a plăti partea interesată speșele curente, precum și onorariul pentru specialistul respectiv. Museul împărțese părțile sale în cesiuni tehnice de pe terenul industriei chimice, electrotehnice și al fizice, al industriei de lemn și metal, al mecanice și al edilității. Regulativul se poate procura, încât va ajunge proviziunea, dela camera comercială și industrială din Brașov.

Insolvență. M. Steiner, fabricant de mătășării în Viena, e insolvent; pasiva se urcă la 50.000 fl.

Insolvențe. „Reuniunea creditorilor din Viena” anunță următoarele insolvențe: Ignatie Freund și soția sa Cecilia Freund, comercianți în Viena; Iosif Köhler, croitor în Enns; Ludovic Hutiray, comerciant în Budapesta; Sobel și Brandwein, firmă comercială în Iaroslau; M. Singer, firmă comercială în Vespriș; Mauriciu Braun, comerciant în Duna-Földvár; Sigismund Eisenberger, comerciant în Mediaș; Pepi Fendrich, comerciant în Ungvar; Max Sohr, comerciant în Comloș-mare; Mustafa Muladic, firmă în Novi (Bosnia).

Prețul mărfurilor. Piața din Brașov, dela 27 Febr. Grâu frumos hecl. fl. 6.60, de mijloc 6.30, mai slab 5.80, grâu mestecat fl. 4.60, săcăra frumoasă fl. 4.20, de mijloc 3.80, mai slab —, orz frumos fl. 4.—, de mijloc 3.80, ovă frumos fl. 2.80, de mijloc 2.60, cucuruz fl. 4.30, mălaiul fl. 4.—, mazărea fl. 6.—, linteă 8.—, fasolea fl. 5.—, sēmăntă de in fl. 10.—, sēm. de cânepă fl. 7.—, cartofi fl. 1.20, carnea de vită p. chilo 44 cr. carnea de porc 44 cr., carnea de berbec 28 cr.

Tirgul de râmători în Steinbruch. În 28 Febr. n. s'au notat: unguresci bătrâni grei 46— cr. până 47— cr., unguresci grei tineri 49— cr. până 50— cr., până 43— cr., marfă țerănească grea — cr., până — cr., de mijloc 47— cr. până 48— cr., până 47— cr. până 47 1/2 cr., românesce, de ușor 47— cr. până 48— cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușor — cr. până — cr., transito sēr besci grei. 46— cr. până 47— cr., transito de mijloc 46— cr. până 47— cr., transito ușor 45— cr. până 46— cr., îngrășați cu cucuruz — cr. până — cr., îngrășați cu ghiindă — cr. până — cr. per — cumpeți dela gară.

Bursa de Budapesta. Din 28 Februarie n. 1891. Renta de aur ung. 6 1/2% 104.70 „ „ hărție „ 4 1/2% 100.50 „ „ hărție „ 5% 100.50 Impunutul căilor ferate ung. 115.50 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.25 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 99.— Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 99.— Bonuri rurale ung. 102.— „ croato-slavone 104.— Obligațiunile desp. regalilor 96.50 Impunut cu premiu ung. 189.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 129.50 Renta de hărție austriacă 91.50 „ „ argint austriacă 91.50 „ „ aur austriacă 109.50 Losurile austr. din 1860 148.— Acțiunile băncii austro-ungare 96.— „ de credit ung. 840.— „ „ austr. 804.80 Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economi „Albina” 102.— Argintul 545 Galbeni împărătesci 5.45 Napoleon-d'ori 9.13 Mărci 100 imp. germane 56.60 Londra 10 Livres sterlingi 115.25

Bursa de Bucuresci. 13 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim Renta rom. per 1875 5% 108 — Renta română amort. 5% 101 — (Schuldverschreib.) 87 1/2 — Oblig. de stat. C. F. R. 6% 87 — Renta rom. (Rur. conv.) 6% 102 1/2 — Impunutul municipal 5% — — Scrisuri func. rurale 7% 102 1/2 — Scrisuri func. rurale 5% 99 1/2 — Idem urbane 7% 102 1/2 — „ 6% 101 1/2 — „ 5% 95 1/2 — Banca Naț. (500 lei v.șr. intr.) 1445 Soc. de Asig. Nat. (250 lei v.șr.) 862 Soc. de Asig. Nat. (200 lei v.șr.) 420 Soc. rom. de reasig. — — Soc. r. de con. (250 lei v.șr.) 114 Oblig. Cass. Pensiunilor 280 — Agio — — Schimb Londra 3 luni — — Berlin 3 luni — — Paris 3 luni — — Viena — — Agio — —

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltes.

Bursa de mărfuri din Budapesta deia 28 Febr. n. 1891.

Table with multiple columns: Săminte, Prețul per 100 chilogr., etc.

Cursul pieței din Sibiu. Din 2 Martie n. 1891. Hartie-monetă română Cump. 9.01 v.șd. 9.08 Lire turcesci 10.26 „ 7.99 Ruble rusești 9.25 „ 9.32 „ 1.84

Bursa de Budapesta. Din 28 Februarie n. 1891. Renta de aur ung. 6 1/2% 104.70 „ „ hărție „ 4 1/2% 100.50 „ „ hărție „ 5% 100.50 Impunutul căilor ferate ung. 115.50 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.25 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 99.— Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 99.— Bonuri rurale ung. 102.— „ croato-slavone 104.— Obligațiunile desp. regalilor 96.50 Impunut cu premiu ung. 189.— Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 129.50 Renta de hărție austriacă 91.50 „ „ argint austriacă 91.50 „ „ aur austriacă 109.50 Losurile austr. din 1860 148.— Acțiunile băncii austro-ungare 96.— „ de credit ung. 840.— „ „ austr. 804.80 Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economi „Albina” 102.— Argintul 545 Galbeni împărătesci 5.45 Napoleon-d'ori 9.13 Mărci 100 imp. germane 56.60 Londra 10 Livres sterlingi 115.25

Bursa de Viena. Din 28 Februarie n. 1891. Renta de aur ung. 6 1/2% 104.70 „ „ hărție „ 4 1/2% 100.50 „ „ hărție „ 5% 100.50 Impunutul căilor ferate ung. 115.50 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 113.— Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 98.80 Amortisarea datorii căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 98.80 Bonuri rurale ung. 91.80 „ croato-slavone 104.25 Impunut cu premiu ung. 189.50 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 129.— Renta de hărție austriacă 91.45 „ „ argint austriacă 91.40 „ „ aur austriacă 110.15 Losurile austr. din 1860 148.— Acțiunile băncii austro-ungare 98.— „ de credit ung. 839.75 „ „ austr. 805.50 Argintul 545 Galbeni împărătesci 5.45 Napoleon-d'ori 9.13 Mărci 100 imp. germane 56.52 Londra 10 Livres sterlingi 115.10

Bursa de Bucuresci. 13 Febr. st. v. — 4 oare p. m. Cassa Ultim Renta rom. per 1875 5% 108 — Renta română amort. 5% 101 — (Schuldverschreib.) 87 1/2 — Oblig. de stat. C. F. R. 6% 87 — Renta rom. (Rur. conv.) 6% 102 1/2 — Impunutul municipal 5% — — Scrisuri func. rurale 7% 102 1/2 — Scrisuri func. rurale 5% 99 1/2 — Idem urbane 7% 102 1/2 — „ 6% 101 1/2 — „ 5% 95 1/2 — Banca Naț. (500 lei v.șr. intr.) 1445 Soc. de Asig. Nat. (250 lei v.șr.) 862 Soc. de Asig. Nat. (200 lei v.șr.) 420 Soc. rom. de reasig. — — Soc. r. de con. (250 lei v.șr.) 114 Oblig. Cass. Pensiunilor 280 — Agio — — Schimb Londra 3 luni — — Berlin 3 luni — — Paris 3 luni — — Viena — — Agio — —

„SOMEȘANA“ institut de credit și economii.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „SOMEȘANA“, societate pe acții, se invită conform §§-lor 16, 17 ai statutelor societății la

I-a adunare generală ordinară.

care se va ține în Dej, Duminecă la 22 Martie 1891 în localitatea institutului la 11 oare a. m.

Agendele adunării vor fi:

- 1. Deciderea asupra propunerilor făcute din partea direcțiunii comitetului de supraveghiere, examinarea raportului direcțiunii, comitetului de supraveghiere, precum și rezultatul anului de gestiune 1890.
2. Absolvarea direcțiunii, comitetului de supraveghiere de pe anul de gestiune 1890.
3. Deciderea asupra venitului curat, precum și fixarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii.
4. Întregirea, respective alegerea unui membru în direcțiune.
5. Alegerea comitetului de supraveghiere pe un timp de 3 ani conform §-lui 48.
6. Exmiterea unei comisii pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.
7. Eventuale propuneri făcute în limitele statutelor.

Domnii acționari, care conform §-lui 18 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană, ori prin plenipotențiar, sînt rugați a-și depune „Titule provisoare“ eventualele documente de plenipotență la casa institutului înainte de începerea ședinței cu (2) două oare.

Direcțiunea. Dr. T. Mihali, director executiv.

Tocmai a apărut:

Clara Milici
Novelă de I. Turghenev.
Traducere din limba rusă de Enea Hodoș.
Institut Tipografic în Sibiiu.

În editura „Institutului tipografic“ a apărut și se află de vânzare
Prăsierea pomilor de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăoăritul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turoului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțoească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoata. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărănic. Novelă de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teasă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nusciul-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novelă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Princesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novelă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1890.

Table with multiple columns showing train routes and fares between cities like Budapest, Arad, Timisoara, Sibiu, etc. Includes sub-sections for various lines and directions.